

[Hendriksen.]

nok Norge og Sverige, som den højtærede Minister nu nævnte.

Hvis Forholdene er, som den højtærede Minister nu sagde, ligesom det ærede Medlem Hr. P. Andersen før, at Tilstandene er uhyre slette paa Forhyringskontorerne, noget, der er mig ganske ubekendt, mener jeg, at Oplysningerne herom bør tilstilles Udvalget, saa at vi dér kan faa Lejlighed til at drøfte Materialet og tage Stilling til det.

Den højtærede Minister sagde, at Talen om de uensartede Forhold havde nu ikke saa meget paa sig. Ja, jeg vil dog hævde, at hvis vi gør Forhyring i København vederlagsfri for begge Parter, og der vedblivende skal betales Forhyringsafgift i Provinsen, selv om det kun er i 8 Havne, vil der vedblivende være Uensartethed til Stede. Men det er muligt, at man ved Forhandling kan naa til Ensartethed paa dette Omraade.

Den højtærede Ministers Udtalelse med Hensyn til det Ændringsforslag, han havde tilstillet Udvalget i December 1926, forstaar jeg saaledes, at den højtærede Minister er villig til at stille det samme Forslag under Udvalgets Forhandlinger eller bemyndige Udvalget til paa hans Vegne at stille det.

Hvad til Slutning Udgifterne angaar, skal jeg blot sige, at de Udgifter paa 28 000—29 000 Kr., der har været Tale om, jo kun er Udgifterne til at gøre Forhyringen i København til Statsforhyring, og de har jo intet at gøre med de Udgifter, der eventuelt løber paa ved Oprettelse af Statsforhyring rundt omkring i Provinshavnene.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 21. Juni 1929 i London afsluttet Handels- og Skibsfartstraktat mellem Danmark og Columbia med dertil hørende Slutprotokol.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg C. Sp. 3133).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Dette Forslag, der allerede er vedtaget af det høje Landsting, har en meget lang Forhistorie. Den begyndte allerede for nogle og fyrretyve Aar siden, men først i den aller sidste Tid har Forhandlingerne taget en afgørende Vending, og man er blevet enig om en Handelstraktat mellem Danmark og Columbia, hvorved de to Stater tilsiger hinanden Mestbegunstigelse paa det sædvanlige Grundlag og for vort Vedkommende med de sædvanlige Forbehold, som dels gaar ud paa, at vi har Ret til at give de nordiske Stater en Særstilling, og naturligvis ogsaa, at en Særstilling kan gøres gældende for Islands Vedkommende.

Man kan sige, at Rækkevidden af en Traktat med Columbia ikke er saa overmaade stor. Alligevel synes det dog, som om den økonomiske Forbindelse mellem Danmark og Columbia antager en saadan Form, at den har ikke helt ringe Fremtidsmuligheder. I Løbet af de sidste Aar er der udviklet fra Danmark til Columbia en Udførsel, der drejer sig om 2½ Mill. Kr., hvoraf Broderparten for Cement; en ikke ringe Part er Maskinfabrikation og hvad dermed staaer i Forbindelse, og ogsaa paa forskellige andre Omraader er begyndende Skridt sket. Udførselen fra Columbia til Danmark, der væsentlig bestaar af Kaffe, er af betydeligt mindre Omfang, men økonomiske Fællesinteresser findes dog afgjort, som kan begrunde Afslutningen af en saadan Traktat, og jeg skal da anbefale Beslutningen derom til en velvillig og hurtig Behandling.

Hans Rasmussen: Det glæder mig, at der synes at være i Færd med at udvikle sig et forholdsvis livligt Handelssamkvem mellem Danmark og Columbia og saaledes nu maa siges at være rimelig Grund til at vedtage en Overenskomst som den, der her er Tale om, for at betrygge de Forhold, der her gør sig gældende. Jeg kan paa min Gruppens Vegne anbefale det høje Ting at yde Tilslutning til Godkendelse af den Overenskomst, der er truffet. Der er saa meget mere Grund til at gøre det nu, som den Sag, det her drejer sig om, jo har staaet paa i en Række Aar, og da der, som sagt, nu er den yderligere Grund til at faa Sagen gjort færdig, at de førnævnte Forhold er i Udvikling, mener vi fra vor Side, at der ikke er nogen som helst Betænkelighed til Stede, men at vi hurtigt bør gøre den Sag færdig. Jeg kan anbefale den, som den foreligger; vi kan yde vor Tilslutning ikke